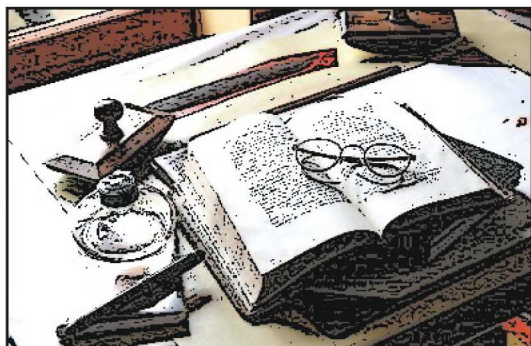

Ana-Daniela Marin

Povestea unui scriitor fara curaj

Histoire d'un écrivain sans courage

Celor ce m-*au inspirat...*

Cuvant inainte

Draga cititorule in acest volum vei regasi ceea ce am vazut de-a lungul unei veri alaturi de prietenii mei in satucul nostru natal. Iar avand in vedere ca este prima carte pe care o scriu singura si ca mi-a trebuit foarte mult curaj sa va povestesc micuta istorioara a bunilor mei prieteni Crina si Mihai te rog sa fi cat se poate de indulgent cu mine.

Lasandu-te acum sa te bucuri de actiunea faptelor lor iti multumesc pentru rabdarea ta.

A.D. Marin

Toulouse le 08.04.2012

I

Acea zi de vara il inspira, scria din ce in ce mai *mult, pana cand...*

- Mihai ! ... *Se aude o voce.*
- Da mama vin.
- Unde esti ? Iar visezi in loc sa vii sa ma ajuti ?
- Vin mama, vin.

Si lasand pixul pe masa coboara din mansarda prafuita parca de trecerea anilor si intra in magazinul construit ca o anexa in lateralul casei, era mica afacere a familiei, pe care tatal lui o lasase inainte sa moara, din aceasta afacere traiau el, sora lui Diana si mama lor Cristina.

Sora lui avea 12 ani si era inca la scoala, el trecuse de ceva vreme de varsta majoratului si terminase liceul. Un liceu care nu promitea prea multe deoarece era ca oricare alt liceu mic din provincie, nu aducea prea multe sanse celor cateva zeci de elevi ce studiau acolo.

Singurul lui vis dupa terminarea liceului, era, sa ajunga scriitor, insa acest lucru era aproape

imposibil, acum intre munca la magazin si grijile casei.

– Hai o data Mihai nu mai visa, ajuta-ma sa ridic lazile astea, ca trebuie sa ma duc sa fac de mancare ca acum vine Diana de la scoala si nu am ce ii pune pe masa.

– Da, mama, da.

– A, si sa nu aud comentarii azi stai toata dupamasa la magazin, eu trebuie sa plec dupa marfa.

– Bine, mama, bine.

O jumatate de ora mai tarziu Cristina erea deja in bucatarie facand mancare.

– Buna Mihai !

– Buna Diana !